

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1308/2016
02.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новаковић Славко, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Душанка Тапић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.1463/15 од 10.09.2015. године, у седници одржаној 02.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.1463/15 од 10.09.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Сомбору П1 616/13 од 03.02.2015. године, исправљене решењем од 12.06.2015. године, поништено је решење туженог од 30.06.2011. године којим је тужили отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом, па је тужени обавезан да тужилу врати на рад у року од 8 дана. Одређено је да ће се о преосталом делу тужбеног захтева и о трошковима поступка одлучити коначном одлуком након правноснажности делимичне пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.1463/15 од 10.09.2015. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а указивањем на повреду поступка из члана 374. став 1. истог закона, учињене у поступку пред другостепеним судом, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог с обзиром на одредбу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена у „ВВ“, који је закључио уговор о продаји економско-функционалне целине ... „ГГ“ и „ДД“ са туженим који је преузео и раднике који су радили на тим ..., укључујући и тужилу. Тужила је дана 01.06.2011. године закључила уговор о раду са туженим за обављање послова вишег стручног сарадника. На изборној скупштини синдикалне организације „ЂЂ“ од 25. јануара 2011. године (пре преузимања од стране туженог) тужила је изабрана за председника на мандатни период од 2010. до 2015. године. Ова синдикална организација је уписана у регистар Министарства рада и социјалне политике решењем од 25.03.2011. године. Услед промене послодавца ова синдикална организација је извршила и одговарајуће промене тако што је дана 30.05.2011. године код туженог усвојила Правила о организовању, садржају и начину рада синдикалне организације и седиште организације одређено у Ова акта су достављена надлежном Министарству, које је решењем од 28.09.2011. године у регистру синдиката променио седиште синдикалне организације „ЂЂ“. Ради регулисања радноправног статуса запослених одређењем броја извршилаца тужени је донео Правилник о систематизацији 27. маја 2011. године и Правилник о раду 01. септембра 2011. године, којима је за радно место стручни сарадник у сточарству предвиђено да те послове обављају два извршиоца са IV степеном стручне спреме. Решењем од 30.06.2011. године тужени је донео решење којим је тужилу отказао уговор о раду од 01.06.2011. године због престанка потребе за њеним радом, а истог дана јој је и исплаћена и отпремнина. Даном 15.08.2011. године тужени је доставио Националној служби за запошљавање пријаву због потребе за запошљавањем три извршиоца (укључујући једну особу са инвалидитетом) и то ..., ... и ..., али до реализације овог огласа није дошло.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, побијаном пресудом је усвојен тужбени захтев тужиле и поништено решење о отказу уговора о раду, са оценом нижестепених судова да тужени као послодавац није испоштовао процедуру давања отказа уговора о раду по наведеном основу, предвиђене одредбама Закона о раду.

Наиме, тужила је након преузимања са туженим закључила уговор о раду 01.06.2011. године за обављање послова вишег стручног сарадника у ... који послови су систематизовани у Правилнику о систематизацији од 27. маја 2011. године на којим пословима је предвиђено два извршиоца. Тужени је отказао уговор о раду тужилу, а да при том ни у оспореном решењу, ни у току ове парнице није навео, нити доказао да је дошло до смањења обима посла, нити по

којим критеријумима је тужилца запослени за чијим радом је престала потреба. Поред тога, тужилци није могао бити отказан уговор о раду применом наведеног отказног разлога из члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05), јер сагласно члану 188. истог закона, као председник синдикалне организације код туженог, ужива посебну заштиту од отказа уговора о раду по овом основу.

Неосновано се ревизијом туженог указује на непостојење континуитета синдиката са синдикалном организацијом „ЂЂ“ организоване код претходног послодавца, јер је у складу са уговором о купопродаји тужени преузео све запослене, који су били организовани у синдикалној организацији „ЂЂ“, која је након промене послодавца, решењем надлежног министарства, променила само седиште. Осим тога, за утврђење незаконитости оспореног решења, довољан је само један разлог, који је напред наведен, а тиче се саме процедуре отказа уговора о раду по основу организационих и економских промена код туженог, која није испоштована, а тиче се примене одређених критеријума у случају више извршилаца на истим пословима.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Наводи одговора на ревизију, а тичу се вансудског поравнања странака након закључења главне расправе не могу утицати на одлучивање по ванредном правном леку, из којих разлога тужилци нису признати ни трошкови овог одговора на ревизију применом члана 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић